

fig, at der i Driftsaaet 1894—95 har været befordret til og fra Bjerregrav 13,578 Personer, og dette Tal er ſtigende for Driftsaaet 1895—96 til 14,613 Personer. Naar jeg nu endvidere tilføjer, at denne Persontrafik er foregaaet her til Trods for, at kun det halve Antal Tog holder her, tror jeg, det er et ret talende Vidnesbyrd for, at hvis alle Togene holdt der, eller blot nogle flere Tog, vil man med Væthed komme op til at fyldestgøre den Fordring, den højtærede Minister har stillet om en Frekvens af 20,000 Personer. Jeg gaar nemlig ud fra, at naar man har villet opstille et bestemt Forhold mellem Personfrekvensen og Godstrafikken, holder det vistnok ikke Stik. Jeg tror ikke, at man nogen Sinde vil finde noget bestemt Forholdstal, der er passende og fuldt ud rigtigt, fordi det vil afhænge af ſaa meget og meget, blandt andet af Afstanden fra vedkommende Sted til de to nærmeste Stationer. Der findes jo ogsaa Landstationer, som have naaet det af Ministeren fastsatte Personantal, men ikke have Billetindtægten, og det modfatte er ogsaa Tilfældet. Men naar man ser hen til den betydelige Frekvens der, vil der sikkert ikke for Staten blive Tale om at risikere det mindste ved at imødekomme Beboernes højt berettigede Ønſter. Det er ſaa meget mere drillende for Beboerne i denne Egn, at de ſulle køre med Vogn til Byen med deres Korn, Svin, Kvæg og Diefager, og hvad andet de have, fordi denne Egn har Mangel paa Arbejdskraft, og at denne Køren mellem Byerne er et Spild baade af Tid og Arbejdskraft, er jo klart nok. Derfor er jeg overbevist om, at hvis den højtærede Minister vil efterkomme dette Ønſte, vil Staten ikke fortryde at have ſagt Ja til denne berettigede Fordring. Jeg maa maaske ogsaa gøre opmærksom paa, at der ved Bjerregrav findes et meget stort og til Dels uopſkaaret Tørveareal, og hvis der blev Godstrafik fra Bjerregrav, vilde det ſaa ſærlig Betydning ikke blot for ſelve denne Egn, hvor Tørvene findes, men ogsaa for Omegnen. Endvidere er der Mergel i Overflød. Jeg haaber, at den højtærede Minister og det høje Ting vil ſe velvillig paa dette Andragende efter de Oplysninger, jeg er fremkommen med her, og med diſſe Ord vil jeg anbefale det til den højtærede Minister og det høje Tings Belviſe.

Mr. Jensen (Hjørring Amts 2den Valgfreds): Jeg ſkal begynde med at takke det ærede Finansudvalg, fordi det har foreſlaaet henviſt Andragende under Nr. 35 til Indenrigsministerens Underſøgelse. Jeg ſlutter deraf, at Finansudvalget er kommet til at

indſe, at der er noget berettiget i Andragendet. Det fremgik ogsaa af den ærede Ordførers Udtalelſer, idet denne udtalte, at Udvalget efter al Sandsynlighed efter Ministerens Underſøgelse vilde være villigt til at støtte Befolkningen i denne Egn. Jeg haaber, at den højtærede Ministers Underſøgelſer ville føre til det Reſultat, at dette er et berettiget Krav, fordi det er noget, der har ſtor Betydning for denne Egn. Aſaabro har i tidligere Aar haft og har til Dels endnu megen Betydning for Oplandet, men naar den bliver forlænget, vil den ſaa endnu ſtorre Betydning. Det er jo oplyſt af den ærede Ordfører, at det er et stort Opland, der vil høſte Frugterne af bedre Beſejlingsforhold ved Aſaabro. Ordføreren oplyſte, at man i de ſidſte 6 Aar der har løſet ca. 3,000 Tons Varer. Naar de ikke have mere end 3 Fod Vand ved Brohovedet, ſulle de have alle Varerne paa Pramme for at løſe Stibene. Derſom de derimod kunde ſejle til Brohovedet, vilde naturligviſ mange flere Stibe og mange flere Varer blive løſjede ved Broen. Broen vilde da have ſtor Betydning, og det ikke alene for Aſaa By. Aſaa har jo for øvrigt udviklet ſig til at blive en ikke ſaa lille Handelsplads; der er mange Handelsfolk og Haandværkere der ſamt en efter vendskſjælfte Forhold temmelig ſtor Hjemmeindustri. Men foruden det, at Broen vil have ſtor Betydning for Landboere, Handelsſtand og Industri, vil den have endnu ſtorre Betydning for Fiſterbefolkningen baade ved Aſaa og ved Hou. Der er nemlig gode Fiſtepladſer uden for Aſaa, hvor der kommer Fiſkere baade fra Frederikshavn, fra Sæby, fra Hou, ja endogsaa fra Svendborg, oplyſes det i Andragendet, kommer der Fiſkere. Som Forholdene imidlertid ere, er der ingen Steder, hvor de kunne ſøge Beſkyttelse eller rettere, hvor de kunne gaa i Land, thi Beſkyttelse have de til Dels, idet Beſejlingsforholdene for ſaa vidt ere udmærkede, ſom der ſtrækker ſig en lang Sandbarre ca. 1,000 Alen fra Land i Syd og Nord. Denne Barre bryder Søerne, naar der er paalands Vind; ſom Følge deraf ligge Stibene i Lø inden for Sandbarren, og de vilde, naar Broforholdene vare anderledes, have let ved at ſejle ind til Brohovedet. Jeg ſkal tillade mig at pege lidt paa Aſaa Bros Forhiſtorie, hvorom den ærede Ordfører udtalte adſkilligt. Aſaa Bro blev ſom det er oplyſt i Andragendet og nys ſagt af den ærede Ordfører, bygget i 1878 af private med Hjælp af Staten. De private tilſtod ca. 50,000 Kr. og Staten andre 50,000 Kr., og derfor fik man bygget en ſmuk og ſolid Bro. Fejlen var imidlertid den, at Broen var luſket, medens den burde